

Iks ging weer eens pleiten

Leo van Osch

Hij had beloofd zijn cliënte op te halen en reed nu in de vroege morgen door een buitenwijk van de stad, in het half duister zijn weg zoekend tussen gelijkvormige woningen en straten. Toen hij voorreed kwam zijn cliënte al het uit gelopen. Ze had haar weelderige vormen geperst in een vuurrood, zwaar getailleerd mantelpakje met daaronder hooggehakte, blauwe suède pumps, die afgezet waren met kleine nepdiamantjes. Het hoogblonde haar was gewatergolfd en even waande hij zich Burt Reynolds in een remake van een speelfilm met Dolly Parton.

Gordijntjes bij de burens werden opzij geschoven toen zij zich zedig naast hem zette. Onderweg naar de rechtbank ging het natuurlijk over de op handen zijnde procedure, waarin die dag een enquête was gelast. 'Als ik dees procedure verlies, dan zulde 'n aap zien neuken', was de verrassende slotsom van zijn cliënte. Hij meende niet dat het een staande uitdrukking was, maar kon zo ongeveer wel

raden wat zij ermee bedoelde. Op de rechtbank trok ze behoorlijk wat bekijks, niet in de laatste plaats van de door de wederpartij opgeroepen getuigen, allen metselaars, wier ogen bijna uit hun kassen rolden.

De rechter bleek niet al te goed zijn ingevoerd in de bouwwereld en niet bekend met de termen als lateien, rollagen en dilatatievoegen. Het kostte wat tijd voordat de eerste verklaring op papier stond, maar daarna ging gelukkig de zweep erover. De interessantste getuigen waren door de wederpartij, vertegenwoordigd door mr. Konijnenburg, niet opgeroepen. Het werd een herhaling van zetten van de vier wél verschenen getuigen. Eén ervan was behoorlijk obstinaat en keerde zich tijdens de enquête tegen hem. 'Nog vragen?' vroeg deze heel brutaal toen X het gewaagd had om een onschuldige vraag te berde te bren-

gen. 'Ik vind dit niet leuk', gaf de rechter te kennen. Mr. Konijnenburg vond het nodig om een hand op de schouder van de wat opgewonden getuige te leggen om hem tot bedaren te brengen. Afgezien van deze rimpeling, verliep de enquête naar verwachting. X keurde de brutale getuige geen blik meer waardig, maar Dolly P had daar andere ideeën over en zei met opgeheven hoofd nadrukkelijk goedendag.

Nagestaard door de bouwvallers verlieten ze het pand. 'Zullen we nog ergens aanleggen?' had X nog geopperd maar daar voelde zij niets voor, zodat hij haar weer afzette in de inmiddels ontwaakte buitenwijk waar postbodes hun karretjes voortduwden. Hij wist niet hoe de procedure ging aflopen. De aap zat nog in de mouw.

